

управлінського обліку; 6) застарілі методи оперативного планування; 7) відсутність кваліфікованих кадрів, обізнаних із сучасними методами планування; 8) недостатній рівень розвитку інформаційних технологій на підприємствах[3].

Література: 1. Беренс В., Хавранек П. Руководство по оценке эффективности инвестиций. пер. с англ. — М.: АОЗТ „Интерэксперт“, „ИНФРА-М“, 2005. 2. Бернар И., Колли Ж-К. Толковый экономический и финансовый словарь. пер. с франц. — М.: Международные отношения, 2009. 3. Бланк И.А. Основы финансового менеджмента. Т. 1. — Киев: „Ника-Центр“, 2008.

Романець О.А.,

*здобувач кафедри державного управління та місцевого самоврядування АМУ,
м. Київ, Україна*

ДЕРЖАВНІ ЗАХОДИ КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦЕНТРІВ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Головним завданням ринку інновацій є просування інноваційної продукції з метою задоволення потреб сільськогосподарських товаровиробників здатної забезпечити і отримати ними додаткового економічного, технологічного, соціального і екологічного ефектів. Ринок інноваційної продукції і інноваційних послуг є саморегулюючою системою. Однак, напрямок науково-технічного прогресу, не може відбуватися в некерованому режимі і держава повинна впливати на нього шляхом його регулювання.

На сучасному етапі діючі інноваційні формування не забезпечують ефективного впровадження наукових розробок у сільськогосподарські підприємства, одним із факторів, що перешкоджає впровадженню інновацій на сільськогосподарських підприємствах є недостатня кваліфікація управлінських кадрів, бо оцінити і зрозуміти доцільність впровадження інновацій в виробництво може тільки висококваліфікований спеціаліст. Тому забезпечення інноваційної діяльності кадровою складовою призведе до підвищення інноваційної активності сільськогосподарських підприємств. Державне регулювання розвитку ринку інновацій повинно включати: формування і здійснення єдиної інноваційної політики; законодавче і нормативне забезпечення інноваційної діяльності; сприяння залученню додаткових джерел фінансування наукових досліджень; використання механізму державних цільових програм по найбільш важливим напрямкам розвитку; формування системи впровадження інновацій і сприяння її функціонуванню. Таким чином ринок інновацій для сільського господарства виступаючи сегментом аграрного ринку, забезпечує взаємні економічні інтереси наукових організацій, розробників інновацій і виробників наукоємної продукції, різних впроваджувальних формувань і сільськогосподарських підприємств в ефективному просуванні інновацій в сільськогосподарське виробництво.

Система інноваційного забезпечення сільськогосподарських підприємств передбачає поряд з функціонуючими науковими організаціями, які виробляють наукову продукцію наявність певної впроваджувальної ланки, в якості якої можуть виступати центри інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств. Навчанням та підвищенням кваліфікації в галузі інноваційного менеджменту повинні займатися викладачі наукових закладів та спеціалісти інноваційних формувань, а саме регіональних центрів інноваційного розвитку (ЦІР), що пропонуються для організації ефективної системи впровадження інновацій [1, с.59].

До заходів кадрового забезпечення центрів інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств відносяться: розробка програм кадрового забезпечення ЦІР; здійснення державної підтримки кадрового забезпечення ЦІР (підготовку, професійну перепідготовку і підвищення кваліфікації кадрів здійснювати за рахунок державного та регіонального бюджетів); формування законодавчої і нормативної бази, які регламентують кадрове забезпечення ЦІР; систематичне підвищення кваліфікації викладачів, які викладають курс інформаційно-консультаційного забезпечення інноваційної діяльності в сільському господарстві; забезпечення підготовки кадрів ЦІР учбово-методичним матеріалами, учбовими посібниками і літературою. Перепідготовка персоналу управління інноваційними процесами на підприємстві повинна проводитися регулярно тобто інноваційний процес повинен мати безперервний характер. Форми підготовки персоналу пропонуються проводити в формі

проведення курсів підвищення кваліфікації всередині підприємства, програмного навчання зі сторони зовнішніх наукових або учбових закладів, які розробляють або апробують інновації. Доцільно відновити на новій основі форми обміну досвідом ведення господарства і управління. Базовими організаціями обміну передовим досвідом повинні стати сільськогосподарські підприємства не тільки ті, які мають високі показники ефективності виробництва, але і ті, що мають в складі системи управління підрозділи по управлінню інноваційними процесами. Обміну передовим досвідом доцільно придати не тільки демонстративний характер, але і інформаційний, рекомендаційний з обліком особливостей ведення сільського господарства в конкретних агрокліматичних, технологічних і фінансово-економічних умовах.

Таким чином, якісні зміни кадрового потенціалу передбачають удосконалення системи підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації в галузі інноваційного менеджменту. Система повинна виходити із концепції отримання фундаментальної базової освіти з обсягом знань, що дозволять робітнику бути професійним в умовах зміни кон'юнктури ринку, мати високу інноваційну сприйнятливість, готовим при необхідності швидко перенавчатися, орієнтуватися в потоці інформації і постійно підвищувати свою кваліфікацію.

Література: 1. Володін С.А. Наукові основи інноваційного провайдингу на прикладі наукоємної сфери АПК / С.А. Володін. - К. : Дія, 2006. – 112 с.

*Саннікова С.Ф.,
доцент кафедри менеджменту виробничої сфери,
Сергєєв Д.А.,
студент - магістр факультету менеджменту НГУ,
м. Дніпропетровськ, Україна*

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ ПІДПРИЄМСТВ

Підвищення конкурентоспроможності та ефективності діяльності підприємства базується на оптимальному способі використання виробничих і фінансових ресурсів, тобто на ефективному функціонуванні системи управління витратами підприємства.

Система управління витратами – це сукупність взаємопов'язаних елементів (структури, завдань, технологій, людей, цілей) та системного підходу до об'єктів управління як системи в цілому [1]. Високий рівень витрат на підприємствах часто супроводжується невисокою якістю продукції та низькою ефективністю інноваційної діяльності. Ефективне функціонування системи управління витратами на підприємстві передбачає не тільки зниження рівня витрат, а й оптимізацію витрат та їх структури, оскільки підприємство в ринкових умовах повинно піклуватися про підвищення якості продукції, розширення асортименту товарів, випуск інноваційної продукції, реалізацію різноманітної продукції, навіть зі специфічними властивостями, для задоволення зростаючих потреб споживачів та розширення ринків збуту, що ніяк не пов'язано лише з економією ресурсів, більше того воно передбачає певні витрати на застосування нових техніки та технологій, використання висококваліфікованого мотивованого персоналу, застосування сучасних методів управління діяльністю підприємства та новітніх способів організації виробничого процесу. Задля ефективного управління витратами дуже важливо здійснювати аналіз витрат, відстежувати їх динаміку, досліджувати їх групування. Групування витрат за елементами необхідне для того, щоб визначити матеріаломісткість, енергомісткість, трудомісткість, фондомісткість і визначити вплив технологічного прогресу на структуру витрат. Якщо частка заробітної плати зменшується, а частка амортизації збільшується, то це свідчить про підвищення технічного рівня підприємства, про зростання продуктивності праці. Частка зарплати зменшується і в тому разі, якщо збільшується частка купованих комплектуючих виробів, напівфабрикатів, що свідчить про підвищення рівня кооперації і спеціалізації. Групування витрат за статтями калькуляції показує куди, на яку мету і в яких розмірах витрачено ресурси. Воно дає можливість обчислювати собівартість окремих виробів у багатонаменклатурному виробництві, визначати центри зосередження витрат, здійснювати пошук резервів їх скорочення [2, С.229-230]. Динаміка показників діяльності промислових підприємств України [3,4] щодо витрат на виробничо-збутову діяльність та її складові і результатів діяльності представлена на табл. 1.